

Panium - Nomer Dalapan Welas

Tilu Kali 250

Jeff Pippenger

2026-02-25

Urang ayeuna bade ngulik sawatara implikasi tina ayat ka dua welas dina Daniel sabelas, teras sanggeus éta, mawa tilu garis “250” taun kana sajarah ayat ka sabelas nepi ka lima welas, anu kacumponan dina perang Panium dina taun 200 SM. Garis “250” taun anu dimimitian dina taun 457 SM réngsé dina taun 207 SM, di tengah-tengah période anu dimimitian ku perang Raphia jeung dipungkas ku perang Panium. “250” taun dina garis Nero réngsé ku sajarah tilu léngkahna Constantine, anu dilambangkeun ku taun 313, 321, jeung 330. “250” taun Amérika Sarikat réngsé dina 4 Juli 2026.

Garis Nero ngawakilan sajarah gambar sato galak dina mangsa pangujian, mimitina di Amérika Sarikat, tuluy di dunya. Garis taun 457 SM nempatkeun Trump dina hiji titik tengah sacara militér antara dua peperangan. Mangsa nu manjangan ti 1776 ogé nandaan hiji titik tengah pikeun kapersidénan panungtungan Trump. Pikeun nempatkeun garis-garis ieu dina tempatna nu leres, urang baris heula ngabahas ayat ka dua belas, jeung karuntuhan Rusia jeung Putin. Tuluy tilu garis “250” taun, saterusna garis Dinasti Hasmonean. Sanggeus garis-garis éta ditempatkeun, urang bakal nempatkeun Peter sajajar jeung Panium. Lamun garis-garis éta geus aya dina tempatna, urang sakuduna bisa ngarti kumaha pesen 18 Juli 2020 kudu dibenerkeun jeung diproklamasikeun, jeung yén éta téh pesen tina kitab Yoél.

Raja Uziah ti Yuda jeung Ptolemaios, Raja Mesir

Sajarah anu ngawujudkeun ayat ka sabelas dina perang Raphia téh sajalan jeung sajarah Raja Uziah. Nalika Yesaya dipupurih sarta dipaparin kakawasaan pikeun ngumumkeun talatah hujan panungtung, panggerona sumping dina taun nalika Uziah pupus.

Dina taun pupusna Raja Uziah, kuring ogé ningali Gusti linggih dina hiji tahta, luhur tur ngajulang, sarta jubah-Na ngeusi Bait Allah. Yesaya 6:1.

Pupusna Uziah dipiheulaan ku pemberontakan anu ku anjeunna dipintonkeun, anu sajajar jeung saluyu jeung pemberontakan Ptolemy teu lila sanggeus kameunangan dina perang Raphia. Uziah jeung Ptolemy mangrupikeun lambang raja kidul anu haténa geus ngaguligah ku kasombongan, anu barontak ku ngupayakeun ngahijikeun kakawasaan nagara jeung kakawasaan garéja. Nalika Uziah nyoba ngahijikeun garéja jeung nagara, panyakit kusta dina tarangna ngalambangkeun tanda sato galak éta.

Tuluy malaikat anu katilu nuturkeun maranéhna, bari nyarita ku sora tarik, “Lamun aya jelema nyembah ka sato galak jeung ka gambarna, sarta narima tandana dina tarangna atawa dina leungeunna, jelema éta kénéh bakal nginum anggur bebendu Allah, anu dituangkeun tanpa campuran kana cangkir amarah-Na; jeung manéhna bakal disiksa ku seuneu jeung walirang di

payuneun para malaikat suci, jeung di payuneun Anak Domba. Jeung haseup kasiksa maranéhna naék salalanggengna, salamina-lamina; sarta maranéhna teu boga reureuh beurang peuting, nyaéta anu nyembah ka sato galak jeung ka gambarna, jeung saha waé anu narima tanda ngaranna.” Wahyu 14:9–11.

Saterusna Uzia ngagambarkeun hiji maot anu lumangsung saeutik-saeutik ti mimiti usaha barontakna pikeun ngahijikeun garéja jeung nagara. Satuluyna anjeunna ngagambarkeun hiji pamaréntahan babarengan anu lemah kakuatana jeung putrana salila sabelas taun. Uzia hirup salila sabelas taun sanggeus barontakna. Mimiti barontakna ngalambangkeun hukum Minggu, nalika garéja jeung nagara di hijikeun sarta tanda sato galak dipaksakeun. Sabelas taun sanggeusna anjeunna maot, ngagambarkeun ahir pamaréntahanana salaku raja karajaan kidul Yuda, nyaéta tanah kamulyaan, nyaéta Amérika Sarikat.

Dina hubungan nubuat jeung Ptolemy, Uziah ngagambarkeun Yuda, tanah anu mulya jeung Protestanisme murtad, ari Ptolemy ngagambarkeun Mesir, anu mangrupa kakawasaan naga, anu agamana spiritualisme. Lamun dua raja éta ditempo minangka garis-garis sajajar, Uziah eureun jadi hiji gambaran tina tanah anu mulya, sarta babarengan maranéhna jadi lambang dua bangsa. Mesir jeung Yuda téh lambang agama spiritualisme jeung Protestanisme murtad. Maranéhna téh lambang nagara jeung garéja. Kakarajaan nagara jeung kakarajaan garéja anu ku maranéhna diwakilan, nalika di hijikeun jadi hiji lambang, ngamuat dua bangsa, saperti bangsa Media jeung Persia, saperti Mesir jeung Sodom-na Perancis, saperti tanduk Républikan jeung Protestan Amérika Sarikat, saperti karajaan kalér jeung kidul Israél jeung Yuda, kitu deui Roma kafir jeung Roma kapausan. Minangka lambang dua karajaan, maranéhna sacara nubuat di hijikeun ku Bait Allah di Yerusalem, tempat boh Uziah boh Ptolemy narékahan pikeun ngurbankeun di Bait Allah di Yerusalem. Dua bangsa anu duanana mbrontak ka tempat suci anu sarua.

Penting pikeun nengetan yén pangbarontakan duanana raja téh patalina jeung bait suci di Yerusalem, anu mangrupikeun lambang tina bait suci tempat Daniel ningali Kristus dina pasal sapuluh. Riwayat duanana raja ieu silih sajajar dina Perang Ukraina, sarta ku cara kitu maranéhna ngamimitian kasaksian maranéhna dina taun 2014. Duanana diangkat ku kameunangan militér anu dilambangkeun ku perang Raphia dina ayat sabelas. Raphia nandaan wewengkon tapel wates karajaan kagenep dina nubuat Alkitab jeung ngahijina tilu pihak tina hukum Minggu. Éta ogé mangrupa tapel wates tina peralihan gareja nu keur bajoang kana gareja nu unggul.

Sanggeus taun 2014, raja anu pangbeungharna ngumumkeun niatna pikeun nyalonkeun diri dina kapersidenan taun 2015. Dina taun 2020, raja anu pangbeungharna, anu ngalambangkeun tanduk Republik, nampa tatu maotna anu engkéna bakal cageur. Dina taun 2022, Perang Ukraina beuki ngaronjat. Tuluy Trump mulang minangka minuhan ayat tilu welas, dina pamilihan taun 2024. Dina bulan Juli taun 2023, hiji sora di padang gurun diguar. Tanggal 31 Désémber 2023, tanduk Protestan dihudangkeun deui, kitu deui tanduk Republik dina pamilihan taun 2024, nalika Trump mulang, tuluy dina taun 2025 ujian pondasi réngsé ku datangna ujian Bait Suci.

Kaleresan-kaleresan anu dibuka segelna dina taun 1989 téh aya dua rupa. Pararel profétik tina gerakan-gerakan reformasi jeung genep ayat panungtungan tina Daniel sabelas dibuka segelna dina waktos anu sami. Aya sababaraha aturan profétik anu dipaké pikeun netepkeun amanat awal tina ayat ka opat puluh. Sawatara tina eta bebeneran anu sarua ayeuna jadi konci pikeun sajarah anu disumputkeun tina ayat anu sarua pisan, tempat inten-inten profétik éta kapanggih. Kuring baris méré hiji conto.

Dina taun 1989, can aya pamahaman anu ngahiji di kalangan Adventisme ngeunaan naon anu diwakilan ku genep ayat panungtungan tina Daniel. Kurangna kasaluyuan éta aya dua rupana. Teu aya kasapukan ngeunaan harti éta ayat-ayat. Maranéhna anu ngaku boga pamahaman ngeunaan éta ayat-ayat nampilkeun gagasan-gagasan manusa anu dicampur jeung teologi Protestanisme murtad sarta Katolik, nyaéta warisan hak cikal anu maranéhna tampi ti karuhun-karuhunna dina pamberontakan taun 1863, nalika maranéhna ngalaksanakeun peran nabi anu henteu taat dina pamberontakan dasar Yerobeam. Gagasan-gagasan pribadi ngeunaan naon éta ayat-ayat téh, panghadéna mah, ngan saukur tafsiran pribadi. Pamadegan maranéhna ngeunaan éta ayat-ayat boh patukang tonggong jeung panerapan dasar nubuat, sarta mindeng nentang kana premis anu ku maranéhna sorangan diidentifikasi ngeunaan éta ayat-ayat.

Naon anu ku urang tingali dina ayat-ayat éta nya éta hiji pamahaman anu ajeg ngeunaan sakabéh genep ayat éta. Kasaluyuan amanat anu ku urang tingali éta anu ngadorong kuring pikeun ngedalkeun pamahaman kuring, sanajan kuring terang yén sakumna Adventisme nolak naon anu ku kuring dipikaharti. Naon anu ku urang dipikaharti tina ayat-ayat éta munggaran dipedalkeun dina taun 1996, sarta pamahaman anu ditepikeun di dinya ngan ukur beuki nguat sapanjang waktos ngaléngkah ngaliwatan tilu puluh taun!

Lamun anjeun nitenan rujukan anu pangheulana pisan dina majalah The Time of the End, anjeun bakal manggihan Testimonies, jilid 9, kaca 11. Lima taun saméméh 9/11, majalah éta dimimitian ku 9/11. Salah sahiji pamahaman anu nguatkeun kuring nyaéta dina ngartos yén dina “waktu ahir” dina ayat opat puluh, raja-raja kalér jeung kidul téh kakawasaan rohani, lain kakawasaan harfiah. Dina mangsa éta, kuring geus terang yén Sister White nyarios yén kitab Daniel jeung Wahyu téh kitab anu sarua, sarta yén garis nubuat anu sarua anu aya dina Daniel, dicangking ku Yohanes dina Wahyu. Kuring geus manggihan yén dina Wahyu sabelas, anu kacumponan dina sajarah sabudeureun waktu ahir taun 1798; katerangan Sister White ngeunaan éta pasal sacara écés ngajarkeun yén Perancis téh Mesir rohani, sarta anjeunna sarua écésna yén dina Wahyu tujuh belas, awéwé sundal anu nunggang sato galak téh Babul rohani.

Panetepan Suster White ngeunaan éta dua kakawasaan aya dina The Great Controversy, sarta éta katerangan ngaitkeun kasaksian Yohanes jeung Daniél. Harti raja ti kidul dina Daniél pasal sabelas nyaéta kakawasaan anu ngawasa Mesir, sedengkeun raja ti kalér nyaéta kakawasaan anu ngawasa Babul. Nalika Alkitab jeung Roh Nubuat gawé sasarengan pikeun netepkeun hiji bebeneran ku ngahijikeun Daniél jeung Wahyu pikeun ngabuktikeun éta hal, éta téh hiji perkara anu moal kungsi ku abdi dipasrahkeun ka teolog mana waé anu kasasar, atawa ka pamimpin anu kasasar nu ngangkat dirina sorangan dina hiji pelayanan swadaya.

Pikeun ngartos Ptolemy jeung Uzziah minangka lambang tina perang Raphia jeung akibat anu lumangsung sanggeus haténa jadi diangkat luhur, kudu diparéntah ku kanyataan yén Ptolemy ngawakilan kakawasaan naga anu ngéléhkeun kakawasaan wakil Roma, ngan saukur pikeun tuluy éléh ku kakawasaan wakil anu geus ngéléhkeun Ptolemy dina ayat sapuluh jeung dina taun 1989. Bédana-bédana sajarah éta dihaja jeung penting.

Uzia nampi tanda sato galak basa anjeunna nyobian ngahijikeun gereja jeung nagara. Uziah téh nagri anu mulya, sarta nagri anu mulya éta mangrupa salah sahiji dalil utama dina awal pesen taun 1989. Naha nagri anu mulya téh Amérika Sarikat, atawa gereja Advent Poé Katuh? Maranéhna anu waktu harita nyekel pamadegan anu salah yén nagri anu mulya téh gereja Advent, babarengan jeung saha waé anu nepi ka ayeuna masih kénéh nyekel éta pamadegan—bakal ngedalkeun yén gunung suci anu mulya dina ayat opat puluh lima téh écés gereja Allah, ku kituna, pikeun maranéhna, gunung jeung nagri téh lambang anu sarua. Jigana, éta mah nalar manusa anu lumrah.

Uzia téh tanah kamulyaan, jeung Ptolemaios téh Mesir. Uziah, minangka tanah kamulyaan, miboga dua tanduk, nyaéta Protestantisme jeung Republikanisme. Wujud pulitik Ptolemaios nyaéta komunisme jeung rupa-rupa wangunna, sarta wujud agamana Ptolemaios nyaéta spiritisme jeung rupa-rupa wangunna. Hiji ciri kakawasaan naga nyaéta yén éta mangrupa hiji konféderasi, ari nabi palsu, anu nyaéta tanah kamulyaan, mah hiji bangsa tunggal nu miboga dua tanduk.

Daniél pasal sabelas ayat opat puluh netepkeun yén Amérika Sarikat téh kakawasaan pangaganti tina kapapaan nalika Uni Soviét disingkirkeun dina taun 1989. Kaleresan ieu saluyu jeung peran sato galak taneuh nu boga dua tanduk dina Wahyu pasal tilu welas, sabab éta dua kitab téh sarua.

Sarta kuring ningali sato galak anu séjén naék ti bumi; sarta manéhna miboga dua tanduk kawas anak domba, tapi nyarita kawas naga. Jeung manéhna ngalaksanakeun sagala kakawasaan sato galak anu kahiji di payuneunana, sarta nyababkeun bumi jeung sakur anu maratuh di dinya nyembah ka sato galak anu kahiji, anu tatu maéhana geus cageur. Wahyu 13:11, 12.

Wahyu tilu welas ngaidentifikasi Amérika Sarikat minangka kakawasaan wakil tina Kapapaan, sabab sato tina bumi éta “ngajalankeun sakabéh kakawasaan” sato nu kaluar ti laut anu datangna “di payuneunana.” Dina ayat dua, naga Romawi kafir geus maparin ka Kapapaan kakawasaanana, tahta-na, jeung wewenang anu agung. Kecap anu ditarjamahkeun jadi “kakawasaan” hartina kakawasaan, tapi dina ayat dua welas dipaké kecap anu béda anu ditarjamahkeun jadi “kakawasaan,” anu hartina “wewenang anu didelegasikeun.”

Amérika Sarikat téh kakawasaan wakil ti kapausan, anu geus dilambangkeun ku Roma kahiru, anu méré rojongan militér jeung ékonomi ka kapausan sakumaha geus ditepikeun dina ayat kadua. Ku ngalakukeun kitu, Roma kahiru ngalambangkeun Amérika Sarikat anu ogé bakal mikeun “karéta perang, kapal-kapal jeung para jurit tunggang kuda”-na pikeun ngalaksanakeun pagawéan kotor kakawasaan papal.

Nalika tilu peperangan dina ayat sapuluh, sabelas, jeung lima belas kacumponan dina sajarah, Antiochus Magnus aya dina unggal peperangan éta. Kanyataan ieu ngaidéntifikasi yén kakawasaan

anu dilambangkeun dina tilu peperangan éta téh mangrupa kakawasaan proksi ti sato galak, sabab salawasna Antiochus, jeung Antiochus dina taun 1989 téh mangrupa kakawasaan proksi ti Amérika Sarikat.

Tilu perang anu ngantarkeun kana hukum Minggu dina ayat genep welas mawa tandatangan Alfa jeung Omega, sarta ogé struktur bebeneran. Dina perang kahiji jeung perang katilu téh nyaéta Amérika Sarikat, anu nandaan hiji alfa jeung omega dina perang kahiji jeung panungtung. Tilu perang anu ngantarkeun kana hukum Minggu dina ayat genep welas ogé mawa tandatangan bebeneran. Kakuatan proxy Nazi Ukraina nyaéta perang di tengah anu ngawakilan pemberontakan tina waymark tengah dina kerangka kecap Ibrani “bebeneran.” Tilu perang éta ngawakilan 1989 nepi ka hukum Minggu, anu hartina éta ngawakilan “sajarah nu disumputkeun” tina ayat opat puluh.

Ayat sabelas tina Wahyu sabelas nandakeun taun 2023 minangka titik nalika duanana tanduk dihirupkeun deui. Daniel sabelas, ayat sabelas, nandakeun kurun sajarah anu sarua pisan. Garis nubuat internal jeung garis nubuat éksternal silih saluyukeun dina taun 2023. Garis internal nyaéta “hal” anu dipikaharti ku Daniel, sedengkeun garis éksternal nyaéta “tetenjoan” anu dipikaharti ku anjeunna.

Uji Bait Suci anu digambarkeun ku Daniel dimimitian dina poe ka dua puluh dua, sarta dua puluh dua taun sanggeus 9/11, anu mangrupa titik nalika Yesaya asup ka Bait Suci, mawa anjeun ka taun 2023. Yesaya nandaan pupusna Uzia sanggeus hirup jeung kusta salila sabelas taun dina 9/11. Karya ngadegkeun Bait Suci ngawengku mimiti nempatkeun pondasi, tuluy ngadegkeun Bait Suci sarta masang batu puncakna, anu satuluyna nuntun kana uji lakmus katilu, anu diwakilan ku pesta tarompet dina garis Imamat dua puluh tilu. Pagawéan batin tina injil langgeng diréngsékeun salila sajarah garis lahiriah. Dina ayat sabelas, Putin geus dilambangkeun ku Ptolemy, sarta raja Uzia nyadiakeun saksi kadua kana gambaran ngeunaan raja kidul anu diangkat ku hasil kasuksésan militér, anu saterusna nyoba ngasupkeun dirina kana ranah agama.

Sarta raja kidul bakal kacida benduna, tuluy maju perang ngalawan anjeunna, nyaéta raja kalér; sarta anjeunna bakal ngumpulkeun hiji balad anu gedé pisan; tapi éta balad bakal dipasrahkeun kana leungeunna. Jeung sanggeus anjeunna ngarebut éta balad, haténa bakal ngagedéan ku sombong; sarta anjeunna bakal ngagugurkeun rébuan kali sapuluh rébu jelema: tapi ku hal éta anjeunna moal jadi leuwih kuat. Daniel 11:11, 12.

Uriah Smith ngadadarkeun sajarah Ptolemaios Philopator jeung usahana pikeun ngurbankeun kurban di Bait Allah di Yerusalem.

“Ptolemaios henteu miboga kawijaksanaan pikeun ngamangpaatkeun kameunanganna kalawan hade. Saupama anjeunna neraskeun hasil kameunanganana, kamungkinan ageung anjeunna bakal jadi pangawasa sakuliah karajaan Antiochus; tapi ku ngarasa cukup ngan ku ngaluarkeun sababaraha ancaman jeung sababaraha panginget nu matak sieun, anjeunna ngayakeun karapihan sangkan bisa nyerahkeun dirina kana panurutan hawa napsu kasar-na tanpa kaganggu jeung tanpa kakawasa. Ku kituna, sanggeus ngéléhkeun musuh-musuhna, anjeunna kalah ku kajahatanana sorangan, sarta bari mopohokeun kana ngaran agung nu saéstuna bisa

ku anjeunna ditegakkan, anjeunna nyéépkeun waktuna dina pésta-pésta jeung cabul.”

“Haténa ngagedéan ku kasuksésanana, tapi ku éta manéhna téh jauh pisan ti jadi leuwih dikukuhkeun; sabab pamakéan anu hina anu dilakukeun ku anjeunna kana éta kasuksésan nyababkeun rahayatna sorangan ngalawan ka dirina. Tapi ngagedéanna haténa téh leuwih husus katingali dina urusan-urusanna jeung urang Yahudi. Sanggeus sumping ka Yérusalém, di dinya anjeunna ngahaturkeun kurban-kurban, sarta kacida hayangna asup ka tempat anu pangsucina di Bait Allah, sabalikna jeung hukum sarta agama tempat éta; tapi ku sabab ditahan, sanajan kalawan kasusah anu kacida gedéna, anjeunna ninggalkeun éta tempat bari hurung ku amarah ka sakumna bangsa Yahudi, sarta geuwat ngamimitian panganiayaan anu pikasieuneun jeung taya welas asih ngalawan maranéhna. Di Aleksandria, tempat urang Yahudi geus cicing ti saprak jaman Aleksander, sarta ngarasakeun hak-hak istimewa salaku warga anu pangdipikaresepna, opat puluh rébu nurutkeun Eusebius, genep puluh rébu nurutkeun Jérôme, dipaéhan dina ieu panganiayaan. Pemberontakan urang Mesir, jeung pembantaian urang Yahudi, tangtu lain hal-hal anu matak ngukuhkeun anjeunna dina karajaanana, tapi sabalikna cukup pikeun ampir sakabéhna ngaruksak éta karajaan.” Uriah Smith, *Daniel and the Revelation*, 254.

Kameunangan militér Ptolemy Philopator di Raphia dina taun 217 SM henteu nguatkeun Ptolemy, tapi nyababkeun “haténa jadi luhur.” Kameunangan dina Perang Ukraina moal nguatkeun Putin, tapi bakal “ngaluhurkeun haténa,” sakumaha kasuksésan militér ogé nyababkeun raja Uziah ngaluhurkeun haténa.

Jeung Uzia nyadiakeun pikeun maranéhna, ka sakumna pasukan, tameng, jeung tumbak, jeung topi perang, jeung baju zirah, jeung busur, jeung umban pikeun ngalontar batu. Jeung anjeunna nyieun di Yerusalem pakakas perang, dirancang ku jelema-jelema anu pinter, supaya ditempatkeun dina munara-munara jeung dina benteng-benteng, pikeun nembakkeun panah jeung batu-batu gedé ku éta. Jeung ngaranna sumebar ka mana-mana; sabab anjeunna dipaparin pitulung anu ajaib, nepi ka anjeunna jadi kuat. Tapi nalika anjeunna geus kuat, haténa ngagedéan nepi ka mawa kana kabinasaanna; sabab anjeunna ngalanggar ka PANGERAN Allahna, sarta asup ka Bait Allah PANGERAN pikeun ngaduruk menyan dina altar menyan. 2 Babad 26:14–16.

Dua raja beulah kidul anu haténa ngagedéan ku kameunangan-kameunangan perang, nyobaan asup ka Bait Allah anu sarua sarta ngahaturkeun hiji kurban, padahal éta téh ngan imam waé anu diidinan ngalakukeunana. Dina dua-duana kajadian éta, para imam nolak usaha raja-raja anu sombong éta pikeun ngalakukeun kitu. Hiji raja tuluy ngamimitian tindakan pambalasan ka urang Yahudi, sedengkeun anu saurang deui katibanan ku kusta dina tarangna.

Geus Azarya imam asup nuturkeun anjeunna, jeung babarengan jeung anjeunna aya dalapan puluh imam PANGERAN, jalma-jalma anu gagah wanian. Maranéhna nangtang Raja Uzia sarta ngadawuh ka anjeunna, “Lain hak maneh, eh Uzia, pikeun ngaduruk menyan ka PANGERAN, tapi eta mah pikeun para imam, anak-anak Harun, anu geus disucikeun pikeun ngaduruk menyan. Kaluarlah ti tempat suci, sabab maneh geus ngalanggar; jeung eta moal jadi kahormatan pikeun maneh ti PANGERAN Allah.” Tuluy Uzia jadi ambek, bari nyekel padupaan dina leungeunna pikeun ngaduruk menyan; jeung nalika anjeunna keur ambek ka

para imam, kusta ujug-ujug mucunghul dina tarangna di hareupeun para imam di Bait PANGERAN, di gigireun altar menyan. Jeung Azarya imam agung, sarta sakabeh imam, ningali anjeunna, sarta tempo, anjeunna geus katarajang kusta dina tarangna, tuluy maranéhna ngusir anjeunna ti dinya; enya, anjeunna sorangan ogé buru-buru kaluar, ku sabab PANGERAN geus neunggeul anjeunna. Jeung Raja Uzia jadi saurang anu kusta nepi ka poé pupusna, sarta cicing di hiji imah anu dipisahkeun, lantaran anjeunna kusta; sabab anjeunna geus dipisahkeun ti Bait PANGERAN. Jeung Yotam putrana ngawas karaton raja, ngahakiman rahayat nagara. Ari sesa kalakuan Uzia, ti nu kahiji nepi ka nu pamungkas, ditulis ku Nabi Yesaya putra Amoz. 2 Babad 26:17–22.

Dina taun 2014, para globalis Éropa jeung rézim Obama ngamimitian hiji révolusi warna ka bangsa Ukraina. Dina taun 2022 Rusia ngamimitian hiji invasi anu ahirna bakal ngantarkeun kana kameunangan pikeun Putin jeung Rusia; dilambangeun ku Ptolemy jeung Uzzia, raja-raja kidul. Ayat dua welas nyebutkeun yén sanggeus kameunangan Putin, “his heart shall be lifted up; and he shall cast down many ten thousands: but he shall not be strengthened by it.” Saterusna sajarah nyatet hiji karuntuhan anu beuki maju tina karajaanana.

Pupusna anu lumangsung sacara bertahap tungtungna ngabalukarkeun maotna, sarta nalika Antiochus the Great males bales karugianana di Raphia, Antiochus geus henteu deui nyanghareupan Ptolemy Philopator; dina mangsa éta Antiochus keur nyanghareupan saurang budak leutik anu harita jadi panguasa Mesir. Budak téh mangrupikeun lambang generasi panungtungan, ku kituna dina hiji tingkat, raja budak anu dikalahkeun ku Antiochus di Panium téh mangrupa generasi ahir tina karajaan kidul. Dina tingkat praktis, raja budak éta ngagambarkeun kalemahan upama dibandingkeun jeung kakuatan Antiochus.

“Karapihan anu diwujudkeun antara Ptolemy Philopater jeung Antiochus lumangsung opat welas taun. Samentara éta Ptolemy pupus ku sabab teu kaampeuh dina nginum jeung kahirupan mesum, tuluy digentos ku putrana, Ptolemy Epiphanes, saurang budak anu waktu harita kakara umur opat atawa lima taun. Antiochus, dina mangsa anu sarua, sanggeus mareuman pabangkangan di karajaanna, sarta nundukkeun jeung netepkeun wewengkon-wengkon beulah wetan dina kasatiaan maranéhna, jadi boga kasempetan pikeun ngalaksanakeun sagala rupa usaha nalika Epiphanes ngora naék kana tahta Mesir; sarta ku sabab nganggap ieu kasempetan kacida hadéna pikeun ngalegaan kakawasaanana ulah nepi ka kaliwat, anjeunna ngahimpun pasukan anu kacida gedéna, “langkung ageung ti nu saméméhna” (sabab anjeunna geus ngumpulkeun loba tanaga perang jeung meunangkeun kabeungharan anu gedé dina ekspedisi ka beulah wetanna), tuluy maju ngalawan Mesir, kalayan harepan bakal meunang kameunangan kalayan gampang ngalawan raja orok éta. Kumaha hasilna urang baris geura ningali; sabab di dieu pajeulitna anyar mimiti asup kana urusan karajaan-karajaan ieu, sarta palaku-palaku anyar diasupkeun kana panggung sajarah.” Uriah Smith, *Daniel and the Revelation*, 255.

Raja Kidul

Pikeun ngagambarkeun léngkah-léngkah panungtungan Rusia, sarua jeung ngagambarkeun léngkah-léngkah panungtungan raja nubuat ti kidul. Hiji ciri nubuat tina raja rohani ti kidul anu

mucunghul dina sajarah nubuat dina waktu ahir taun 1798—nyaéta kumaha éta ngahontal tungtungna. Éta ogé mangrupa ciri nubuat tina raja ti kalér, jeung nabi palsu. Unggal tina tilu kakawasaan anu mingpin dunya ka Armageddon miboga tungtung anu sacara husus diidentifikasi dina Firman Allah. Naon waé anu kajadian ka Putin jeung Rusia, éta bakal geus dilambangkeun ku garis-garis baheula raja ti kidul.

Conto-contoh karuntuhan raja kidul rohani ditipologikeun ku karuntuhan raja kidul rohani anu kahiji, nyaéta Perancis anu ateistis dina mangsa Révolusi. Karuntuhan karajaan kidul ngawengku karuntuhan rajana kidul. Karuntuhan Napoleon sarua jeung karuntuhan Perancis, sarta saajajar jeung karuntuhan karajaan kidul saterusna, nyaéta Rusia. Rusia salaku raja kidul modéren dimimitian ku révolusi, sakumaha Perancis, salaku raja kidul, ogé dimimitian ku révolusi.

Révolusi téh hiji ciri has naga, anu jadi lambang raja-raja beulah kidul. Naga, lambang utama raja beulah kidul, nyaéta Sétan, sarta nalika manéhna nyobaan ngayakeun révolusi dina ahir milénium, seuneu turun ti sawarga sarta ngancurkeun manéhna. Pemberontakanana di sawarga dina awalna téh mangrupa alfa tina pemberontakanana dina panutup milénium.

Dina taun 1798, Perancis sacara profétis nyekel tahta minangka raja kidul rohani dina mangsa Révolusi Perancis. Révolusi éta nyapu ngaliwatan bangsa-bangsa di Éropa sarta tungtungna nepi ka Révolusi Rusia, anu kalayan gancang diteruskeun ku Révolusi Bolshevik dina taun anu sarua.

Révolusi Rusia taun 1917 diwangun ku dua léngkah utama: Révolusi Pébruari (anu ngagulingkeun monarki Tsar, mungkas kakawasaan otokratis, sarta ngadegkeun pamaréntahan samentara di tengah mangsa kakawasaan ganda jeung kaum Soviét) jeung Révolusi Oktober (anu disebut ogé Révolusi Bolshevik, nalika kaum Bolshevik di handapeun Lenin ngarebut kakawasaan ngaliwatan kudéta, anu nyababkeun ngadegna kakawasaan Soviét sarta muka jalan ka sosialisme/komunisme).

Dina analisis sajarah jeung tiori révolusionér (utamana tina sudut pandang Marxis saperti Trotsky, Luxemburg, jeung nu séjénna anu ngadamel paralél), Révolusi Perancis (1789–1799) mindeng dipandang minangka anu ngetipikeun atawa nyayagikeun hiji skéma pikeun jalanna kajadian-kajadian di Rusia. Dua léngkah dina Révolusi Perancis anu ngetipikeun fase-fase Rusia ieu nyaéta:

- Tahap awal nu sedeng/konstitusional (kirang leuwih 1789–1792), nu saajajar jeung Revolusi Pébruari. Tahap Perancis ieu dimimitian ku panyerangan ka Bastille, panyauran Estates-General/Majelis Nasional, panghapusan kaistiméwaan féodal, Déklarasi Hak-Hak Manusa, jeung ngadegna monarki konstitusional dina kakawasaan Girondin jeung para réformis sedeng. Ieu ngaruntuhkeun monarki absolut tapi masih nahan unsur-unsur pamaréntahan borjuis/liberal jeung struktur kakawasaan ganda/nu diparebutkeun (contona, antara Majelis jeung monarki nu masih kénéh nyésa). Kitu deui, Pébruari 1917 mungkas Tsarisme, tapi ngabalukarkeun pamaréntahan samentara borjuis jeung kakawasaan ganda babarengan jeung Soviet.
- Fase radikal/Jacobin (kira-kira taun 1792–1794, kalebet ngadegna Républik Kahiji, palaksanaan hukuman pati ka Louis XVI, jeung mangsa Pamaréntahan Teror dina kakawasaan Robespierre jeung para Jacobin/Komité Kasalametan Umum) saluyu jeung

Révolution Oktober (Bolshevik). Para Jacobin ngarebut kakawasaan ti kaum Girondin nu leuwih moderat ku jalan tindakan radikal, ngadéklarasikeun hiji républik, nindes kontra-révolution, sarta ngadorong révolution ka arah robah sosial nu leuwih jero jeung pertahanan ngalawan ancaman internal/éksternal. Ieu nyarupaan kumaha kaum Bolshevik ngagulingkeun pamaréntahan samentara, ngukuhkeun kakawasaan proletariat/diktatoriat-proletariat, sarta ngamajukeun socialisme révolutionér.

Kasaluyuan ieu nekenkeun kumaha révolution mindeng nuturkeun hiji pola: hiji pemberontakan awal anu lega ngalawan rézim heubeul (dipingpin ku golongan moderat/kakuatan borjuis), tuluy dituturkeun ku pangrebutan kakawasaan anu leuwih ekstrim ku kaum radikal pikeun “nyalametkeun” jeung ngadalamkeun révolution di tengah krisis. Kaum Bolshevik sorangan kalayan sadar nyokot conto tina conto Perancis, ku ningali pemberontakan Oktober maranéhna minangka sarupa jeung kudéta Jacobin—anu diperlukeun pikeun nyegah kontra-révolution sarta ngawujudkeun poténsi révolution éta.

Tipologi ieu katingali dina karya-karya saperti *History of the Russian Revolution* karangan Trotsky (anu sacara écés ngabandingkeun fase kakawasaan ganda di Rusia jeung dinamika anu sarupa di Perancis) jeung tulisan-tulisan Rosa Luxemburg ngeunaan kajadian-kajadian di Rusia, tempat manéhna nyatet yén période kahiji Révolution Rusia (Maret–Oktober) nuturkeun skéma révolution Perancis (jeung Inggris), kalayan pangambilalihan kakawasaan ku Bolshevik saajar jeung naékna Jacobin.

Isa salawasna ngagambarkeun ahir ku awal, jeung ragragna Napoleon minangka raja rohani kidul anu kahiji nuturkeun tanda-tanda jalan dina awal révolution, sarta ku kituna ngawakilan ragragna Uni Soviét.

Runtuhna Napoleon anu progresif (saléngkah-saléngkah) raket pisan saluyu jeung kamunduran bertahap Uni Soviét sarta ragragna dina taun 1991, dina kerangka tipologis anu sarua, tempat dua fase Révolution Prancis ngagambarkeun ti heula tahapan Pébruari jeung Oktober 1917 dina Révolution Rusia. Kasaruaan éta ngalegaan nepi ka fase konsolidasi pascaradikal (Bonapartisme) jeung bubukana anu teu bisa dihindarkeun. Ieu dumasar boh kana pola-pola sajarah umum boh kana analisis Marxis (utamana Trotsky dina *The Revolution Betrayed* jeung karya-karya nu patali), anu nganggap Napoleon minangka arkétipe Bonapartisme: hiji rézim jalma kuat anu mucunghul sanggeus puncak radikal hiji révolution, ngajaga kasaimbangan di antara kelas-kelas, miara hasil-hasil struktural poko tina révolution éta (bari neken dorongan démokratisna), ngawangun hiji kakaisaran pribadi/militér-birokratis, kaleuleuwihan ngalegaan, tuluy ngalaman ragrag bertahap anu nyababkeun restorasi sawaréh kana tatanan heubeul.

Naékna Bonapartist Napoleon Sapatemon jeung Konsolidasi Stalinis

Sanggeus fase radikal Jacobin jeung réaksi Thermidorian (1794), teras pamaréntahan Directory anu teu ajeg (1795–1799), kudéta 18 Brumaire ku Napoleon (1799) ngadegkeun Consulate, tuluy Kakaisaran (1804). Anjeunna ngodifikasi sarta nyebarkeun hasil-hasil révolutionér borjuis (Kode Napoléon, ahirna hak-hak istimewa féodal, nagara anu kuat jeung tersentralisasi), tapi éta sadayana ditalukkeun kana pamaréntahan otoriter, kamulyaan militér, jeung hiji élit anyar.

Sanggeus fase radikal Bolshevik/Oktobre jeung percobaan-percobaan awal Soviét, kamerosotan birokratis mimiti lumangsung (utamana ti pertengahan taun 1920-an). Konsolidasi kakawasaan Stalin ngéléhkeun Oposisi Kénca, maksakeun “sosialisme dina hiji nagara,” sarta ngawangun diktator pulisi/militer-birokratis. Ékonomi nu direncanakeun jeung harta banda nu dinasionalisasi (hasil-hasil inti Oktober) tetep dipiara, tapi dijieun pakakas pikeun hiji kasta nu boga kaistiméwaan, sedengkeun internasionalisme ditinggalkeun.

Dina duanana kasus, énergi révolusionér téh “dibekukeun” tuluy dialihkeun kana kakawasaan nagara jeung ékspansi dina panangan hiji tokoh atawa aparatus tunggal (Trotsky sacara écés nyebut rézim Stalin minangka hiji wangun “Bonapartisme Soviét,” anu leuwih deukeut kana Kakaisaran Napoleon tibatan kana Konsulat).

Ambrukna Léngkah demi Léngkah

Ieu mangrupa kasaluyuan inti—kamunduran téh lain hiji kajadian ngadadak wungkul, tapi runtuyan erosi anu lumangsung silih gentos, disababkeun ku ékspansi anu kaleuleuwihan, kontradiksi internal, kubangan militér, leungitna kakawasaan kana wewengkon pinggir, réformasi anu gagal, sarta bubarna ahir/pamulihan.

Sisi Napoléonik (1812 dugi ka 1815)

- 1812: Invasi nu mawa cilaka ka Rusia—Grande Armée (600.000 prajurit) ruksak parna ku logistik, usum tiris, jeung lalawanan. Titik balik nu katastrofik; leungitna gengsi jeung tanaga manusa dina skala badag.
- 1813: Kabentuk koalisi ngalawan anjeunna; éléh di Leipzig (“Perang Bangsa-Bangsa”)—leungitna sekutu-sekutu Jérman jeung wewengkon-wewengkonna; kakaisaran mimiti nyirorot.
- 1814: Pasukan Sekutu nyerang ka tanah inti Perancis; Paris ragrag; Napoleon turun tahta sarta dibuang ka Elba.
- 1815: Mulang sakeudeung (Saratus Poé), kakalahan ahir di Waterloo; pangasingan permanén ka St. Héléna; monarki Bourbon dipulihkeun deui (pangbalikan réaksionér kana kamajuan révolusionér, sanajan henteu sagemblengna—sawaréh parobahan dina widang hukum/administratif tetep nyésa).

Pihak Soviét (taun 1970-an nepi ka 1991)

- Ahir taun 1970-an–1980-an: stagnasi ékonomi (“zastoi” dina mangsa Brezhnev), kakurangan anu kronis, katukang dina widang téknologi, sarta perlombaan pakarang anu ngalumpuhkeun jeung AS/NATO—kaluwihan beban sistemik mimiti ngoréhan jero ékonomi nepi ka kosong.
- 1979–1989: perang Afghanistan—“Viétnam”-na Soviét; kaayaan nyangkut nu ngocorkeun sumber daya, sumanget, jeung martabat internasional (catet paralél ironisna: Napoléon diruksak di Rusia; USSR dikuras getihna dina medan perang anu kasar tur pageuh nolak).
- 1985–1989: réformasi perestroika/glasnost-na Gorbachev (usaha pikeun “nyalametkeun” sistem, sarupa jeung sababaraha panyaluyuan ahir jaman Napoleon) malah ngungkabkeun

sarta ngagancangkeun kontradiksi; nagara-nagara satelit Blok Wétan ngabandungan sarta mecut leupas (Tembok Berlin ragrag tanggal 9 Nopémber 1989, rézim-rézim ruksak di sakuliah 1989–1990)—leungitna “kakaisaran luar,” pas pisan sarua jeung leungitna nagara-nagara sekutu ku Napoleon.

- 1990–1991: Krisis nasionalis internal, républik-républik ngadéklarasikeun kadaulatan; kudéta golongan garis keras dina Agustus 1991 gagal pisan; Gorbachev mundur dina 25 Désémber 1991; USSR bubar jadi 15 nagara. Saterusna lumangsung restorasi kapitalis (terapi kejut jaman Yeltsin, oligark, privatisasi)—sarua jeung restorasi Bourbon: unsur-unsur kelas prarevolusionér (atawa padanan-padanana) mulang deui, ngabatalkeun hubungan-hubungan hak milik révolusionér sacara lengkep bari tetep nahan sawatara wangun administratif.

Dina duanana, “kakaisaran” (Sistem Kontinental Perancis sabalikna pangaruh Blok Wétan Soviét/COMECON) mekah ti jero ka luar, burukna internal beuki ngagancang, krisis panungtungan nembongkeun kakosonganana, sarta kakuatan sosial heubeul negeskeun deui dirina (monarki/kapitalisme). Bonapartisme kabuktian teu bisa dipertahankeun—“piramida anu saimbang dina pucukna,” sakumaha ceuk Trotsky—lantaran éta nangtung dina panindesan kana dasar démokratis révolusi bari ngajaga (tapi ngadistorsikeun) dasar ékonomina di tengah tekanan éksternal anu mumusuhan. Runtuhna Soviét lain hiji hal anu “dadakan” lamun ditempo dina panempoan jangka panjang, tapi mangrupa puncak tina buruk internal anu beuki ngaronjat, sakumaha kakaisaran Napoleon ogé henteu musna sapeuting, tapi laun ngikis ngaliwatan éléh anu silih susul nepi ka restorasi.

Awal jeung ahirna Perancis sarta Uni Soviét saluyu jeung kasaksian Raja Uzia jeung Ptolemeus. Ptolemeus IV Philopator meunang kameunangan anu mutuskeun dina Patempuran Raphia (217 SM) ngalawan raja ti kalér (Antiochus III), tapi “manéhna moal dikuatkeun ku éta”—anjeunna milih damai tibatan neraskeun kaunggulanana, balik kana kahirupan mewah jeung ngagungkeun diri, tuluy (sakumaha catetan anu dilestarikeun dina 3 Maccabees 1–2) Ptolemeus ngadatangan Yerusalem sanggeus kameunanganana. Ku sabab haténa ngagedéan, anjeunna nyoba asup ka Rohangan Nu Maha Suci tur ngahaturkeun kurban ku dirina sorangan—hiji kalakuan ngarebut hak jeung ngalawan ka Allah nu sajati. Manéhna ditarajang ku hukuman ilahi (lumpuh), dihina, sarta tuluy malik kana panganiayaan ka umat Allah. Sanggeus éta, pamaréntahanana jadi pamaréntahan anu terus mudun: karuksakan moral, pambrontakan internal, jeung leungitna kakuatan nepi ka pupusna. Ieu téh eunteung anu pas pisan tina Raja Uzia (2 Tawarikh 26:16–21) anu haténa ngagedéan sanggeus kasuksesan militér, anu tuluy asup ka Bait Allah pikeun ngaduruk menyan (ngarebut hak para imam) sarta ditarajang ku kusta dina tarangna, anu mangrupa pangadilan anu kabuka tur katingali ku umum. Ti harita Uzia hirup dina kakurungan jeung papisah, kapisahkeun tina Bait PANGERAN, nepi ka pupus—hiji pupus anu lalaunan jeung panjang, lain karuksakan anu saketika.

Duanana ogé raja-raja kidul anu kasombonganna nembong dina panyusupan ka Bait Allah di Yerusalem, dituturkeun ku hiji tungtung anu maju saeutik-saeutik sarta ngikis, lain rubuh saketika. Ieu téh pola tipologis pikeun unggal “raja kidul” saterusna.

1798: Perancis Jadi Raja Kidul sacara rohani

Dina “mangsa ahir” (1798), Perancis anu ateistis (kakawasaan anu kakara nembongkeun sipat-sipat rohani Mesir—panolakan sacara kabuka ka Allah, saperti dina Wahyu 11:8) ngadorong raja ti kalér (Kapausan) ku cara nyekel Paus jadi tawanan. Napoleon mangrupikeun perwujudan militér tina dorongan éta. Perancis ngagem makuta ti kidul dina taun 1798, sabab ngajungjung sumanget ateistis anu sarua jeung anu kungsi diwujudkeun ku Mesir baheula.

Nanging sakumaha Ptolemy teu bisa “ngamangpaatkeun sapinuhna kameunanganna,” fase radikal Révolusi Perancis ogé teu sanggup ngajaga atawa ngéspor sacara lengkep hasil-hasilna. Makuta kidul teras dipindahkeun ka hareup nalika filsafat ateisme jadi leuwih asak sarta manggihan sora pamaréntahan anu anyar.

Simbol Kapamingpinan Progresif: Napoleon nepi ka Lenin nepi ka Stalin

Tiluan ieu lain kajadian acak; ieu téh panungtungan-panungtungan anu maju bertahap—masing-masing ngagambarkeun hiji tahapan salajengna dina lintasan raja kidul nuju ka pembubaranana sorangan anu lalaunan. Napoleon—lambang agung anu kahiji sanggeus 1798. Unggul di Mesir (kidul sacara harfiah), manéhna ngalampahkeun kaleuleuwihan (kampanye Rusia taun 1812 mangrupa musibah anu ngamimitian runtuyan karugian) kana kakaisaran pinggiranna léngkah demi léngkah (1813–1814), ngalaman kakalahan pamungkas (Waterloo 1815), sarta diasingkeun dua kali. Napoleon ngagambarkeun karuntuhan anu maju bertahap, lumangsung dina sababaraha fase—sarua pisan jeung Ptolemy jeung Uzziah.

Lenin ngarebut makuta dina Revolusi Oktober 1917. “Dorongan” Bolshevik neraskeun perang ngalawan tatanan heubeul (kaasup kakawasaan agama). Tapi fase radikal éta teu bisa mapagkeun kaayaan sangkan ajeg; kaséhatan Lenin sorangan ruksak ti mimiti kénéh, sarta sistemna mimiti ngabirokratisasi.

Stalin, nu ngahijikeun (Bonapartisme Soviét), “ngabekukeun” révolusi jadi hiji kakaisaran militér-birokratis, ngajaga kauntungan inti (ékonomi anu dinasionalisasi, paralél anti-feodal kana Code Napoleon), tapi ngabalikeun kakawasaan ka jero (purges) jeung ka luar (ékspansi). Sanajan kitu, haténa ngagedéan dina ateisme; éta sistem moal sabenerna sanggup “ngamangpaatkeun kameunanganana sajembarna-jembarna.” Kaleuleuwihan ngalegaan (Afghanistan, paralél kana Rusia-na Napoleon), stagnasi, réformasi anu gagal (perestroika téh usaha panungtungan anu pinuh ku putus asa), leungitna nagara-nagara satelit (1989–90 = leungitna “sekutu”), jeung bubarna ahirna (1991).

Ragragna Uni Soviét teu ngadadak, tapi lumangsung saeutik-saeutik—sacara progresif—luyu pisan jeung kumaha kakaisaran Napoleon ngikis léngkah demi léngkah, sarta kumaha pamaréntahan Ptolemy jeung Uzziah layu sanggeus momen kasombonganana ka Bait Allah. “Raja” kidul anu “rohani” (ateisme dina wangun pamaréntahan) narima pangadilan anu nyangsaya sorangan: dikosongkeun ti jero, teu mampuh deui ngajaga kabohongan éta, tuluy disapu ku gerak tandingan ti raja kalér (hudangna deui Kakapaan dina kakosongan éta).

Révolution Perancis (dua léngkah) ngagambarkeun Révolution Rusia (Pébruari jeung Oktober/Bolshevik). Bonapartisme Napoléon jeung karuntuhanana anu lumangsung saeutik-saeutik ngagambarkeun konsolidasi Stalinis jeung karuntuhan progresif Soviét. Sakabéhna téh mangrupa palaksanaan modérn tina garis raja kidul dina Daniel 11, ti kagagalan Ptolemy di Raphia jeung kasombonganana ka Bait Allah, ngalungkungan dosa Uzziah anu sarua jeung ahirna anu laun, nepi ka Perancis dina 1798 jeung ahli warisna anu ateistis (mangsa Lenin–Stalin) anu teu sanggup nguatkeun dirina ku kameunangan-kameunanganana.

Lenin, pangadeg radikal atawa nu ngarebut kakawasaan (sajajar jeung naékna Jacobin/Bolshevik; fase “ngadorong” sanggeus 1917, sarua jeung Konsulat awal Napoleon sanggeus Brumaire). Stalin nyaéta nu ngahijikeun sacara Bonapartist (pangawangun kakaisaran Soviét, pembersihan, kameunangan dina Perang Dunya II, puncak Perang Tiis; haténa diangkat ku ateisme, tapi teu sanggup sagemblengna “nguatkeun” kameunangan éta pikeun jangka panjang—mimitian aya kaleuleuwihan jangkaun).

Khrushchev nya éta pamingpin “thaw” pasca-puncak (1953–1964): ngécé Stalin (Pidato Rusia 1956), ngalaan sawatara korupsi, nyobaan réformasi anu kawates, tapi gagal ngabéréskeun kontradiksi sistemik. Ieu saajar jeung hiji fase “Thermidorian” atawa mimiti kamunduran—ngalonggarkeun téror bari struktur inti anu ateis tetep kénéh aya, sanajan kitu préstise beuki luntur (contona, kahinaan Krisis Rudal Kuba 1962 ngagambarkeun kakalahan-kalahan leutik Napoléon saméméh nu gedé-gedé).

Gorbachev téh réformator nu putus asa (1985–1991), kalawan perestroika (restrukturisasi) jeung glasnost (kabuka) minangka tarékah pamungkas pikeun “nyalametkeun” sistem éta, tapi éta malah ngagancangkeun karuntuhna—leungitna Blok Wétan (1989 Tembok Berlin), jeung pabalatak ti jero. Ieu téh pananda “tungtung progresif” nu pangécésna: sarupa jeung usaha-usaha panyaluyuan panungtungan Napoleon saméméh invasi taun 1814, atawa kamunduran Ptolemy/Uzziah nu lumangsung lila sanggeus kasombongan di Bait Allah. Konkordat/pasamoan Gorbachev taun 1989 jeung Paus Yohanes Paulus II (raja kalér) ngalambangkeun kakalahan rohani—ateisme raja kidul tunduk ka bangkiténa deui kakawasaan kapapaan.

Yeltsin téh tokoh bubarana pamungkas (ti taun 1991 saterusna) anu mingpin perlawanan kana kudéta Agustus 1991, tuluy jadi présidén Rusia, ngawaskeun bubarna USSR (Désémber 1991), privatisasi “shock therapy”, jeung pamulihan kapitalisme. Anjeunna ngawakilan tungtung anu kacau sarta sabagian “restorasi” unsur-unsur saméméh révolusi (kapitalisme oligarkis, saperti mulihna Bourbon sanggeus Napoléon). Karaton raja kidul disapu nepi ka leungit, ngalaksanakeun Daniel 11:40 ngeunaan panaklukan ku angin puyuh ku pihak kalér (Kapapaan ngaliwatan aliansi AS).

Tipologi nekenkeun pangadilan anu nyésa lila, léngkah demi léngkah, lain ragrag sakedapan, sakumaha kameunangan Ptolemaios IV di Raphia nyababkeun kasombongan, nembus ka Bait Allah, katibanan ku Allah, jeung kamunduran anu lalaunan; Uziah dipisahkeun ku kusta nepi ka pupusna; rugi-rugi Napoleon anu lumangsung dina sababaraha tahap (Rusia, Leipzig, Paris, Elba, Waterloo). Garis Soviét nangtukeun puncak kakuatan dina mangsa Stalin, pangorongon anu beuki

lumangsung dina mangsa thaw Khrushchev anu ngébréhkeun retakan dina sistem. Tuluy stagnasi jaman Brezhnev, sarta tuluy reformasi Gorbachev jadi pangagancang; jaman Yeltsin ngalengkepan panyapuan éta (USSR bubar, wangun pamaréntahan ateisme lekasan). “Haté jadi unggul” nembongan sapanjang éta garis (panantangan ateistik), tapi teu aya anu “ngamangpaatkeun kameunangan sacara saoptimalna.”

Ahir para raja kidul téh lumangsungna bertahap; karuksakan Iblis dimimitian dina salib, sarta ahirna anjeunna diasingkeun salila 1.000 taun, tuluy anjeunna paéh.

Tuluy kuring ningali hiji malaikat turun ti sawarga, nyepeng konci jurang anu taya dasarna jeung hiji ranté anu gedé dina leungeunna. Tuluy anjeunna nyekel naga éta, nyaéta oray kolot, anu disebut Iblis jeung Setan, sarta meungkeut anjeunna salila sarébu taun, tuluy ngalungkeun anjeunna ka jero jurang anu taya dasarna, terus nutup anjeunna di dinya jeung méré cap ka anjeunna, supaya anjeunna ulah deui nyasabkeun bangsa-bangsa nepi ka genepna sarébu taun éta; sanggeus éta, anjeunna kudu dileupaskeun sakeudeung.

Jeung kuring ningali tahta-tahta, sarta maranéhna calik dina eta, jeung pangadilan dipasrahkeun ka maranéhna; sarta kuring ningali jiwa-jiwa jalma-jalma anu dipancung ku lantaran kasaksian ngeunaan Yesus, jeung ku lantaran firman Allah, sarta anu henteu nyembah ka sato galak éta, atawa ka gambarna, sarta henteu narima tandana dina tarangna atawa dina leungeunna; jeung maranéhna hirup sarta marentah babarengan jeung Kristus salila sarébu taun. Tapi sesa jalma-jalma paéh henteu hirup deui nepi ka sarébu taun éta réngsé.

Ieu teh hudang deui nu kahiji. Bagja jeung suci jalma anu boga bagian dina hudang deui nu kahiji; ka jalma-jalma kitu maot nu kadua teu boga kawasa, tapi maranéhna bakal jadi imam-imam Allah jeung Kristus, sarta bakal marentah babarengan jeung Mantenna sarébu taun.

Jeung lamun sarébu taun éta geus béak, Iblis bakal dileupaskeun tina panjarana, sarta bakal kaluar pikeun nyasabkeun bangsa-bangsa anu aya di opat juru bumi, Gog jeung Magog, pikeun ngumpulkeun maranéhna kana peperangan; jumlah maranéhna téh saperti keusik di laut. Jeung maranéhna naék nutupan lega bumi, sarta ngurilingan pasanggrahan jalma-jalma suci jeung kota anu dipikaasih; tuluy seuneu turun ti Allah ti sawarga, jeung ngabasmu maranéhna. Jeung Iblis anu geus nyasabkeun maranéhna dialungkeun kana talaga seuneu jeung walirang, tempat sato galak jeung nabi palsu aya, sarta maranéhna bakal disiksa beurang jeung peuting salalanggengna. Wahyu 20:1–10.

Urang bakal neruskeun paniténan urang ngeunaan raja kidul dina Daniel pasal sabelas, ayat sabelas nepi ka lima belas dina artikel salajengna.

Majalah The Time of the End dipedalkeun dina taun 1996, sarta éta ngawakilan nubuat tina kitab Daniel anu dibuka segelna dina taun 1989. Anyar-anyar ieu, majalah éta dibaca ku ChatGPT sarta dipénta pikeun nganalisis peran Ukraina dina sajarah ayat kaopat puluh sakumaha digambarkeun dina éta majalah. Di handap ieu mangrupa rincian tina éta majalah anu geus aya dina catetan umum salila tilu puluh taun. Petikan kahiji tina tulisan Ellen White dina éta majalah nyaéta Testimonies, volume 9, 11.

Tinjauan Umum: Ukraina dina Kerangka Nubuat

Dina kerangka nubuat majalah ngeunaan Daniel 11:40–45, Ukraina dibahas dina patalina jeung ambrukna Uni Soviét sarta perjuangan antara Kapapaan (raja ti kalér) jeung komunisme ateistis (raja ti kidul). Ukraina dipidangkeun minangka medan pertarungan agama jeung géopolitik anu utama dina tahap-tahap panutup perang-perang proksi, hususna dina patalina jeung Garéja Katolik Ukraina sarta legalisasina sanggeus mangtaun-taun diteken dina kakawasaan pamaréntahan Soviét.

Majalah éta nampilkeun Ukraina minangka bagian tina kacumponan nubuat anu leuwih lega dina Daniel 11:40, ku ngajelaskeun kasapuan raja kidul ngaliwatan hiji aliansi Vatikan–Amérika Sarikat. Ukraina dipidangkeun minangka bukti melemahnya ateisme Soviét jeung bangkitna deui pangaruh Katolik di Éropa Wétan.

Ukraina dina Perang antara Raja Kalér jeung Raja Kidul

Majalah éta ngajarkeun yén raja kidul téh ateisme, anu mimiti ngawujud dina Perancis (1798) sarta engké dina Rusia Soviét. Raja kalér téh kapausan, sarta Daniel 11:40 ngajelaskeun hiji perang rohani anu dimimitian dina taun 1798 jeung ngahontal puncakna dina ragragna Uni Soviét dina taun 1989. Ukraina mucunghul dina kontéks ieu minangka bagian tina blok Soviét anu disapu jauh dina minuhan Daniel 11:40. Publikasi éta nampilkeun ragragna Uni Soviét minangka léngkah kahiji dina cageurna tatu paéh Kapausan (Wahyu 13).

Panindesan Garéja Katolik Ukraina (Sumber Nu Dicutat)

Majalah éta ngawengku dokuméntasi sékulér ngeunaan panganiayaan ka umat Katolik dina mangsa kakawasaan Soviét.

Ti majalah Time, 4 Désémber 1989:

Sanggeus Perang Dunya II, panganiaya anu kejem sanajan umumna henteu pati loba maéhanana sumebar ka Ukraina jeung blok Soviét anyar, mangaruhan jutaan umat Katolik Roma jeung Protestan, kitu deui umat Ortodoks.

Ukraina diidentifikasi minangka hiji wewengkon utama tempat Katolik diteken dina mangsa komunisme.

Pangalegalan Garéja Katolik Ukraina

Salah sahiji pokok utama dina sawala ngeunaan Ukraina nyaéta legalisasi Garéja Katolik Ukraina anu geus lila dilarang.

Tina Majalah Life, Désémber 1989:

“Tilu uskup Katolik anyar anyar kénéh ditetepkeun di Cékoslowakia. Jeung dina bulan ieu Gorbachev patepung jeung Paus Yohanes Paulus II dina mangsa kunjungan ka Italia—ieu téh patepungan langsung kahiji antara para pamingpin Kremlin jeung Vatikan. Pasamoan-pasamoan éta bisa waé ngabalukarkeun légalna Garéja Katolik Ukraina nu geus lila dilarang di U.S.S.R.”

Tina U.S. News & World Report, 11 Désémber 1989:

“Hudangna deui kabébasan agama dipiharep bakal ngawengku dicabutna larangan resmi kana Garéja Katolik Ukraina anu anggotana lima juta jiwa, anu geus sanggup bertahan sacara bawah tanah ti saprak taun 1946 nalika Stalin maréntahkeun sangkan éta garéja dilebur kana Garéja Ortodoks Rusia. Kéngingkeun legalisasi pikeun Garéja Ukraina geus jadi tujuan utama paus.”

Majalah éta nampilkeun ieu minangka bukti ngaleuleusna kakawasaan ateistik sarta mulihna deui kakawasaan Katolik. Ieu diidentifikasi minangka hasil langsung tina tekanan diplomatik Vatikan, sarta ditepikeun minangka hiji tonggak dina minuhan Daniel 11:40, ku netepkeun Ukraina minangka conto anu katingali tina meunangkeun deui pangaruhna Kapapaan di wewengkonurut komunis.

Ukraina minangka Bukti Maju-méroné Kapapaan

Ragragna komunisme lain saukur robahan pulitik, tapi minangka kakalahan rohani tina ateisme, kamajuan géopolitik Kapapaan, jeung awal mulihna Kapapaan kana kakawasaan dunya. Ukraina jadi hiji studi kasus dina ngabongkar panindesan agama Soviét sarta kameunangan strategis Roma di Éropa Wétan. Ieu ngawakilan parobahan anu katingali ti ateisme anu dipaksakeun ka mulihna kawibawaan Katolik sarta legalisasi Garéja Katolik Ukraina diposisikeun minangka konfirmasi profétik yén raja kalér keur nyapu jauh raja kidul “saperti angin puyuh.”

Ukraina jeung Runtuyan Nubuat anu Leuwih Jembar

1. 1798 – Kapapaan nampi tatu nu matak paéh.
2. 1917 – Ateisme ngalih ka Rusia (Révolusi Bolshevik).
3. 1989 – Uni Soviét bubar.
4. Ukraina – Garéja Katolik dilegalkeun.
5. Kapapaan meunang deui pangaruh géopolitik.
6. Amérika Sarikat ahirna asup ka pangaruh Kapapaan (Daniel 11:41).
7. Sakumna dunya nuturkeun (Daniel 11:42–43).

Ukraina merenah dina tahapan 3–4 minangka bagian tina transisi antara ateisme Soviét jeung pangaruh Kapapaan anu dipulihkeun.

Sumber-Sumber anu Dirujuk dina Sawala ngeunaan Ukraina

- Jeff Pippenger (raraga teologis utama)

Roh Nubuat

- Pasulayan Agung
- Pesen-pesen Pilihan
- Kasaksian pikeun Garéja

Pers Sekuler

- Majalah Time
- Majalah Kahirupan
- Warta A.S. jeung Laporan Dunya

Ukraina disebatkeun patalina jeung:

- Panganiayaan Katolik sanggeus Perang Dunya II
- Kasalametan dina jero taneuh Garéja Katolik Ukraina
- Diplomasi Gorbachev–Vatikan
- Pamulihan légal tina hirarki Katolik

Ringkesan Peran Ukraina dina Warta Béja éta

Ukraina téh mangrupa benteng Katolik anu ditindes dina kaayaan ateisme Soviét. Legalisasi Garéja Katolik Ukraina nandakeun ngaleuleusna raja kidul. Pangaruh Vatikan di Ukraina némbongkeun hudangna deui Kapapaan, sarta parobahan kaagamaan di Ukraina jadi bukti anu nyata yén Daniel 11:40 keur kajadian. Kajadian-kajadian anu patali jeung Ukraina ngawangun bagian tina léngkah kahiji dina cageurna tatu maut Kapapaan. Ku kituna, Ukraina dipidangkeun lain minangka hiji kajadian pulitik anu nyorangan, tapi minangka hiji tanda profétik dina gerakan-gerakan panungtungan Daniel 11.